

Dag Daniš: Sudcovia pri Kočnerovi urobili chybu

- CZ24 News | 9. října 2020

SLOVENSKO: Súd zverejnil rozsudok v kauze Kuciak. Vysvetľuje, že pri Kočnerovi a Zsuzsovej prevážili pochybnosti. Tie však cítiť aj zo samotného rozsudku.

Na úvod zopakujeme, že za škandál nepovažujeme oslobodenie Mariana Kočnera. S touto možnosťou sa rátalo. Pri Kočnerovi chýbal priamy dôkaz. A porcia nepriamych dôkazov nebola dostatočná na odstránenie pochybností o vine. S rozhodnutím súdu v tomto bode nemusíme súhlasiť, no môžeme mu rozumieť.

Za vážny problém však stále môžeme považovať rozhodnutie súdu o oslobodení Aleny Zsuzsovej (na čom Kočnerovi mimoriadne záležalo). Zsuzsovú usvedčil Andruskó, ktorý mal na jej objednávku zariadovať vraždu Jána Kuciaka. Jeho tvrdenia podopreli ďalšie dôkazy. Napríklad intenzívna komunikácia na linke Zsuzsová - Andruskó pred vraždou a po vražde. Alebo ich osobné stretnutia v čase, keď Andruskó a vykonávatelia vraždy získali fotografie zo sledovania Jána Kuciaka.

Súd veľmi obsiahlo, no s veľkou dávkou recyklovaných fráz argumentuje, že výpovede Andruskóa proti Zsuzsovej nemôže považovať za dôveryhodné a že ďalšie dôkazy boli riedke.

S týmto záverom sa dá súhlasiť len veľmi ťažko. Ak by sme ho prijali, za mrežami by sedeli len tí objednávateľia vražd, ktorí by ich prípravu natáčali a zverejňovali na Youtube. Zločinca z úkladnej vraždy, vykonanej organizovanou skupinou, spravidla usvedčuje iný zločinec. A podporné nepriame

dôkazy, ktoré v tomto prípade nechýbali.

Mimochodom, súd pri Zsuzsovej pocítoval potrebu zdôrazniť, že „oslobodzujúci rozsudok nie je rozhodnutím o nevine obžalovanej“, ale len o nedostatku dôkazov na odsúdenie.

Hneď v ďalšom odseku si však protirečí: „uplatňujúc zásadu prezumpcie neviny, podľa ktorej má nedokázaná vina rovnaký význam ako preukázaná nevina, súd rozhodol tak, že Mariana Kočnera a Alenu Zsuzsovú spod obžaloby oslobodil“.

Inými slovami, rozhodnutie o oslobodení má rovnaký význam ako rozhodnutie o nevine.

Iste, chápeme... Keď každý odsek dodá do tlače iný člen senátu, dopadne to takto.

Ďalším problémom rozsudku o trojici Kočner – Zsuzsová – Szabó je, že pôsobí nespravodlivo, hlavne vo vzťahu k odsúdenému Tomášovi Szabóovi. Akoby sa sudcovia pri rozporoch, ktoré mali pri Kočnerovi a Zsuzsovej, snažili vypustiť paru pri dorazení jedného z vykonávateľov. Vodiča.

Szabó dostal najvyššiu trestnú sadzbu – 25 rokov. A k tomu povinnosť zaplatiť pozostalým nemajetkovú ujmu 140 tisíc eur, o ktorú sa akosi nemá s kým podeliť. Pre údajný nedostatok dôkazov pri objednávateloch.

Zdôvodnenie rozsudku však nie je hlavný problém senátu. Oveľa vážnejšie to vyzerá s pracovným pozadím „senátorov“. Podľa informácií, ktoré unikli zo súdu, boli medzi členmi a predsedníčkou senátu otrasné osobné vzťahy. Sudcovia sa údajne počas procesu takmer vôbec neradili o hodnotení dôkazov a priebežnom názore na vinu a nevinu obžalovaných. Za fasádou procesu chýbala tímová práca. Senát Ruženy Sabovej bol zaseknutý a v istom zmysle nefunkčný.

Keď v auguste, po skončení pojednávania, dali konečne hlavy dokopy, vyhoreli poistky. Predsedníčka senátu musela oznámiť odklad. Nepomohlo. Rozpory, osobné aj právne, pokračovali. A vyvrcholili v septembri zrážkou pri hlasovaní. Lámať sa to malo najmä pri rozhodovaní o oslobodení alebo odsúdení Zsuzsovej. S pomerom síl 2:1.

Keď následne médiá informovali o sporoch a hlasovaní v senáte, sudcov to pobúrilo. Predsedníčka Sabová cez vedenie súdu vyhlásila, že informácie médií boli nepravdivé. Hoci v skutočnosti boli len málo podrobné. Áno, niektoré hlasovania sa skončili jednoznačne 3:0. Napríklad pri treste pre vodiča vraha. Iné nie.

Iné informácie zo zákulisia súdu zas tvrdia, že jeden z členov senátu mal sklony vnímať Kočnera ako obchodníka, ktorý tvrdo narazil na „Američanov“ (akcionárov Markízy) kvôli 70 – miliónovej kauze zmenky. Tento širší kontext zrejme sedí. Len treba dodať, že na podozreniach zo zločinov Kočnera to nič nemení. Ani v kauze zmenky, kde sa podľa obžaloby pokúšal okradnúť akcionára Markízy o 70 miliónov. Ani v kauze vraždy, kde všetky stopy viedli a vedú k Zsuzsovej. A ku Kočnerovi, ktorého dokázal Ján Kuciak usvedčovať z rozsiahlej majetkovej kriminality.

Jednoducho: vyzerá to tak, že Kočner pri podvode so zmenkami vstúpil do sporu so súperom, ktorý bol nad jeho sily. A keď sa mu na krku začala zatahovať slučka za jeho kriminálnu minulosť, siahol po krajných prostriedkoch: likvidačných úderoch na prokurátora Žilinku, advokáta Lipšica, novinára Kuciaka...

Ak na niečo Kočner tvrdo narazil, tak na zákon. Čo môžeme len privítať.

Zvláštne rozhodnutie súdu v kauze Kuciak a oslobodenie Zsuzsovej mu trochu pomohlo. No asi nie na dlho. Najvyšší súd by mal prípad vrátiť na Špecializovaný trestný súd.

Aby sme sa vrátili k téze z titulku: súd urobil pri Kočnerovi chybu. Konkrétne pri jeho vražednej ruke, ktorou bola Alena Zsuzsová a proti ktorej mala prokuratúra po priznaní Andruskóa dostatok dôkazov.

Podobne by mohla mať dostatok dôkazov proti Kočnerovi po prípadnom priznaní Zsuzsovej.

Presne o toto sa – aspoň z pohľadu Kočnera – bojovalo pred senátom Špecializovaného trestného súdu. S výsledkom, ktorý vyzerá ako justičný omyl.

Autor: Dag Daniš

Zdroj: <https://www.postoj.sk/>